

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010394
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4212010394.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Kaňu a prísediacich Anny Hlédikovej a Štefana Horvátha v trestnej veci obžalovaného B. R. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne 14. decembra 2012, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
B. R., nar. XX. G. XXXX v H., trvalé bydlisko L. nad
T. XXX, t.č. v Ústave na výkon väzby Nitra od 16. apríla
2012,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 27. januára 2012 v čase okolo 16.15 hodine v L. v byte č. XX na ulici H. O. po predchádzajúcej hádke pod vplyvom alkoholu z dôvodu žiarlivosti svojej družke L. M., nar. XX. E. XXXX najprv zo štvrtého poschodia vyhodil cez okno mobilný telefón, keď zišla pred dom a zodvihla ho, tak za ňou obžalovaný zišiel dolu k výťahu, pričom na rukách niesol ich maloleté spoločné dieťa, keď sa poškodená chcela vrátiť do bytu a zavolala si výťah, tak ju päšťou sotil dovnútra a vo výťahu ju päšťou najmenej 5 - krát udrel do spánkovej oblasti hlavy, pričom sa jej vyhrážal zabitím, a takto konal hoci rozsudkom Okresného súdu Komárno z 19. decembra 2011, sp. zn. 2T/103/2011, právoplatným dňom vyhlásenia, bol právoplatne odsúdený pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil taktiež voči poškodenej, v dôsledku čoho mala poškodená dôvodnú obavu, že obžalovaný svoju vyhrážku aj uskutoční,
t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - družke,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/, § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ústavné protialkoholické liečenie v ústavnej forme.

o d ô v o d n e n i e :

Na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno podanej na súd 17. júla 2012 pod č. 2Pv/184/2012-27, na obvineného B. R. pre skutok v obžalobe právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, vykonal súd hlavné pojednávanie v dňoch 6. septembra, 4. októbra, 26. októbra, 8. novembra a 14. decembra 2012.

Na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne (a súčasne poškodenej) L. M., svedkov Y. R., K. N., R. R., F. L., Y. M. a Y. E., ďalej čítaním (postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. znaleckých psychiatrických posudkov vo vzťahu k poškodenej (č.l. 102 až 122) a obžalovanému (č.l. 127 až 148) a čítaním listinných dôkazov (postupom podľa § 269 Tr. por.), ktorými sú zápisnica o trestnom oznámení (č.l. 3 až 5), záznamy o dychovej skúške (č.l. 27 a 28), lekárska správa (č.l. 30), potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia (č.l. 31 až 33), výsledok lustrácie v Ústrednej evidencii priestupkov (č.l. 35), potvrdenie (č.l. 71), správa o povesti (č.l. 162), správy Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno a Nové Zámky (č.l. 163 a 171), zamestnávateľa (č.l. 164) a priložené mzdové listy z (č.l. 165 až 168), správy Ústavu na výkon väzby Nitra (č.l. 169), Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky (č.l. 170), Obvodného úradu Nové Zámky (č.l. 174), výsledok lustrácií Zboru väzenskej a justičnej stráže (č.l. 210) a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 12. novembra 2012, odpis registra trestov z 12. novembra 2012 a spis Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/103/2011.

Obžalovaný B. R. na hlavnom pojednávaní (rovnako ako v prípravnom konaní) spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poprel. K predmetnému dňu 27. januára 2012 uviedol, že keď sa vrátil domov z práce do spoločného bytu obývaného s poškodenou vznikom medzi nimi konflikt súvisiaci s tým, že skontroloval poškodenej mobilný telefón, nakoľko mal podozrenie, že táto ho podvádza, ktorého výsledkom bolo, že poškodená mu dala dve facky a následne jej vyhodil mobilný telefón z okna bytu. Po to, ako poškodená odišla z bytu, túto videl vonku ako s niekým telefonuje. Následne čakal na chodbe medzi ich bytom a výťahom. Dolu za poškodenou nešiel. Poškodená sa sama vrátila výťahom, pred bytom na neho kričala kvôli vyhodnenému telefónu a búchala ho do hrude a do nosa, v dôsledku čoho mu začalo krváčať z nosa. Následne vošli do bytu, poškodená sa ukludnila a povedala, že ide do obchodu. Následne sa vrátila z policajtmí. Keď sa vrátil po výsluchu na políciu do bytu už tam poškodená ani s ich dcérou neboli. Akékoľvek konanie voči poškodenej v podobe vyhrážok a fyzického násillia poprel. Poškodená si podľa neho všetko vymyslela, nakoľko už skôr mu povedala, že aj tak ho dá do väzenia. Konflikt pri výťahu mohla vidieť ich susedka, ktorej meno však nevie uviesť (pozn. : uvedenú svedkyňu sa nepodarilo v konaní zistiť).

Na otázky uviedol, že poškodená vypovedá nepravdivo o predmetnej situácii z dôvodu, že chcel ukončiť ich vzťah a stále sa hádali, provokovala ho, hovoril jej, že takto už sa nedá ďalej, celý deň sa flákala po obchodoch a po meste, míňala peniaze, nestarala sa o malú ani o domácnosť, často nebola doma. Keď jej povedal, že chce ukončiť vzťah, súhlasila, ale s tým, že ona nemá z čoho platiť byt, a ide s malou bývať na ulicu, na čo jej povedal, že malú jej nedá, radšej si ju zoberie a bude sa o ňu starať on. Ona mu na to uviedla, že mu malú nedá, že ho dá radšej zavrieť. Pred samotným incidentom alkohol nepožil, tento požil až po incidente, dal si jeden pohár vína, jedno malé pivo a jeden poldecák vodky (keď v prípravnom konaní uvádzal dve malé piva, pričom na odstránenie rozporu uviedol, že vypil asi to čo uviedol na hlavnom pojednávaní, presne si nepamätá). V rámci obhajoby obžalovaný tiež poukazoval na to, že poškodená má psychické problémy, pre ktoré aj užíva lieky a v minulosti sa dvakrát pokúsila samovraždu.

V prípravnom konaní (ktorá výpoveď bola čítaná) obžalovaný nad rámec výpovede z hlavného pojednávania uviedol aj to, že cez okno videl poškodenú ako spadla do kríkov, ktorú okolnosť po prečítaní

výpovede potvrdil s tým, že ju skôr zabudol uviesť. Takto videl cez okno poškodenú ako chcela prekročiť živý plot okolo domu, lebo tam bol vyhodенý mobil a nakoľko bol sneh a ľad, šmykla sa a spadla.

Svedkyňa (a súčasne poškodená) L. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v ten deň okolo 16.30 až 17.00 hod. sa vrátil jej druh v podnapitom stave. Hneď vošiel do kuchyne, že čo navarila, a povedal jej, že sa mu nepáči čo navarila, nech to zje ona. Povedala, že, keď sa mu páči zje, keď sa nepáči nezje. Potom prišiel do izby, videl, že jej telefón je na nabíjačke, hneď v ňom začal kutrať, či nenájde nejaký dôkaz o tom, že má milenca. Niekoľkokrát mu povedala, nech nechá na pokoji jej telefón. On nebol ochotný jej telefón dať a nakoniec sa pokúsila mu telefón zobrať. On jej na to povedal, že keď ešte raz skúsi zobrať ten telefón, tak ho vyhodí z okna. Následne otvoril okno a aj to spravil. Vyhodil telefón do záhradky pred domom. Ona zišla dole, našla telefón, horko ťažko ho poskladala, a telefonovala s kamarátkou. Potom vošla do vchodu, zavolala si výťah, medzitým ešte stále telefonovala s kamarátkou. On bol netrpelivý, a spolu s malou pomaly zišiel zo 4. poschodia. Keď prišiel k nej, povedal s pýtal sa s kým telefonuje, či „s tou smradľavou kurvou?“. Videl, že je tam výťah, otvoril dvere, pridržal ho nohami a povedal, aby vošla do výťahu a sotil ju. Celý čas čo išli hore, kričal na ňu a päťou ju udrel do spánkovej časti hlavy na pravej strane, druhú stranu si udrela o stenu výťahu. Stáli oproti sebe. Udieral ju ľavou rukou. V pravej ruke mal malú. Kým prišli hore výťahom celkovo ju takto udrel päťkrát, druhá strana hlavy sa jej vždy udrela o stenu výťahu. Vyšli hore na 4. poschodie, kde ju vysotil z výťahu a jej sa zdalo, že dvíha pravú ruku, na čo ho päťou pravej ruky udrela do nosa alebo pod nos a začalo mu krváčať z nosa. V čase keď išli výťahom, na chodbe sa okrem nich nikto nenachádzal. Následne vošli do bytu, malú položil na posteľ a ona si myslela, že sa už ukludnil. Potom jej povedal, aby sa nesmiala, lebo malú vyhodí z okna, na čo mu povedala, že také sa neopováži, veď je to aj jeho dieťa, na čo povedal, že „neopovážim sa?“ a následne otvoril okno, chytil malú a urobil s ňou taký pohyb, že ju držal von z okna v priestore už za oknom. Prišla k nemu, aby mu zobrala malú, potiahla ho smerom do bytu a vzala malú. Sadli si na posteľ a začal sa ospravedlňovať, aby sa nehnevla. Hovoril, že on to tak skutočne nechcel, na čo mu povedala, že ho pôjde oznámiť, že to takto ďalej nepôjde, chcela obliecť malú, ale nedovolil, aby ju zobrala so sebou. Ako ju obliekala, on ju vyzliekal a povedal, že malú odtiaľto nevynesie. Obliekla sa, zobral jej kľúče a zamkol dvere, aby nemohla odísť. Čakala pol hodinu kým sa situácia ukludní, potom povedala, že pôjde do obchodu, aby jej dal kľúče, ktoré jej dal a následne to odišla oznámiť na políciu.

Na otázku či po podaní trestného oznámenia od nej obžalovaný niečo chcel v súvislosti s podaným trestným oznámením uviedla, že nechcel, len sa jej vyhrážal, že keď podá na neho trestné oznámenie, tak bude veľmi zle, konkrétne, že jej podreže krk. Na ďalšiu otázku už uviedla, že to bolo ešte predtým než odišla z bytu, lebo mu pohrozila, že ho oznámi.

V čase keď išli výťahom jej len vulgárne nadával. Vo vzťahu k spolužitiu s obžalovaným po žalovanom skutku uviedla, že takmer každý deň chodil domov často opitý, mnohokrát jej hovoril, že keď ho zatvorí a potom sa vyslobodí, alebo ešte pred tým než ho zoberú, jej podreže krk.

Nad rámec výpovede z prípravného konania uviedla, že počas incidentu, v čase keď už bola naspäť s obžalovaným v byte, chcela požiadať o pomoc nejakého staršieho pána, aby zavolať políciu, ktorý jej ale povedal, že nemá telefón, nech skúsi požiadať niekoho iného (pozn. : totožnosť tohto svedka sa v konaní nepodarilo zistiť). V tom čase byt ešte nebol zamknutý.

K okolnostiam nájdenia mobilného telefónu uviedla že tento našla pred bytovým domom v záhradke pod ich oknom, našla ho v rozpadnutom stave. Vonku nespadla ani sa neudrela. Musela preliezať nejaký krík ale nespadla ani sa oň neporanila. Keď ho poskladala, volala jej Q. R.. Obžalovaný jej telefón nevzal po tom, čo ho našla. On ani nevyšiel von z bytového domu, stretla ho až vnútri pri výťahu.

Vo vzťahu k obhajobným tvrdeniam obžalovaného uviedla, že nikdy v minulosti sa nepokúsila o samovraždu. Taktiež nikdy nebola psychiatricky liečená, ústavne ani ambulantne. Navštevovala len psychológa ešte keď mala 15 alebo 16 rokov. Taktiež poprela, že by iným osobám (napr. svedkyňi R.) hovorila niečo v tom zmysle, že obžalovaného oznámi na políciu.

V prípravnom konaní (ktorá výpoveď bola na hlavnom pojednávaní čítaná) v porovnaní s výpoveďou na hlavnom pojednávaní poškodená vypovedala o niektorých okolnostiach ohľadne inkriminovaného incidentu odlišne. Po tom, čo jej obžalovaný vyhodil mobilný telefón z okna, tento našla vďaka tomu, že jej zazvonil, lebo jej práve volala kamarátka, s ktorou následne začala telefonovať. Obžalovaný za ňou prišiel dole aj s dcérou na rukách a povedal jej „čo vieš tak dlho rozprávať s tou kurvou“ a následne

jej päšťou vyrazil telefón z ruky od ucha, z dôvodu ktorého sa mobil rozpadol. Zdvihla časti mobilu a následne sa chcela vrátiť do bytu a zavolať výťah. Ako došiel výťah obžalovaný otvoril dvere a päšťou ju sotil do výťahu. Vo výťahu na ňu kričal, že keď ju oznámi tak jej podreže krk a následne ju päšťou začal udierať do spánkovej časti hlavy a to tak, že dlaňou svojej ruky jej hlavu sácal o stenu výťahu, čo zopakoval asi v piatich prípadoch. Po príchode do bytu mu povedala, že to oznámi. Zobral jej kľúče z ruky a nechcel, aby vedela vyjsť z bytu. Následne sa jej opäť vyhrážal, že keď to oznámi, tak jej podreže krk (č.l. 80). Na hlavnom pojednávaní neuvádzala skôr opisovanú situáciu, keď jej mal obžalovaný vyraziť päšťou telefón z ruky, keď ho mala pri uchu, na základe čoho sa rozletel. Taktiež rozporne vypovedala v tom zmysle, že v prípravnom konaní uviedla, že telefón našla vďaka tomu, že práve zvonil, zatiaľ čo na hlavnom pojednávaní uviedla, že najskôr našla telefón, až potom jej zvonil. Taktiež na hlavnom pojednávaní neuvádzala okolnosti a opakovanom agresívnom správaní obžalovaného v období po žalovanom skutku, keď sa jej mal pravidelne vyhrážať ujmu na zdraví ak nestiahne trestné oznámenie. Vo vzťahu k spôsobu útoku vo výťahu, keď v prípravnom konaní popri útoku päšťou uvádzala aj taký spôsob útoku, že obžalovaný jej dlaňou sácal hlavu o stenu výťahu, na hlavnom pojednávaní si útok dlaňou nepamätala. V prípravnom konaní poškodená taktiež vôbec neuvádzala tú okolnosť že počas incidentu v byte hľadala pomoc u svojho suseda. Z jej výpovedí taktiež nie je zrejmé, či vôbec došlo k uzamknutiu bytu zo strany obžalovaného, aby jej zabránil byť opustiť. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný zamkol byt, v prípravnom konaní to neuvádzala.

Uvedené rozpory na hlavnom pojednávaní poškodená nevedela vysvetliť inak než poukazom na čas ktorý uplynul od skutku (približne desať mesiacov), v dôsledku čoho na všetky okolnosti si už nepamätá. Na otázku smerujúcu na odstránenie rozporu v okolnosti, keď obžalovaný jej mal vyraziť mobil z ruky od ucha poškodená uviedla, že to tak bolo, len na to zabudla. Nestalo sa to však vonku ale v bytovom dome na prízemí pri výťahu. Okolnosť nájdenia telefónu si hlavnom pojednávaní pamätala tak, že telefón najskôr našla a až potom jej začal zvonit. Rovnako si nepamätala na okolnosti pôvodne tvrdeného agresívneho správania a vyhrážania sa zo strany obžalovaného v čase po žalovanom skutku keď ešte žila s obžalovaným v spoločnej domácnosti.

Svedkyňa Q. R. sa na hlavnom pojednávaní k žalovanému skutku vedela vyjadriť len z počutia, podľa toho, čo jej o ňom povedala poškodená do telefónu. Podľa toho v ten deň sa obžalovaný a poškodená hádali a on ju udrel. Bolo to preto, že ona dostala SMS - správu, ktorú chcel obžalovaný pozrieť, L. sa rozčúlila a päšťou ho udrela. Potom sa B. rozčúlil a vyhodil jej mobil z okna. Potom povedala, že išla dole pre telefón a že keď sa vrátila B. chcel vyhodit malú z okna. Povedala jej ešte toľko, že ide na políciu podať oznámenie. Ich vzťah podľa jej názoru nebol veľmi dobrý, nakoľko poškodená bola žiarlivá (vie to podľa toho, že „stačilo sa na ňu pozrieť“).

Pôvodne boli veľmi dobré priateľky až do začiatku júna 2012, kedy o nej zistila, že je dvojtvárna, klamárka. s poškodenou má aj takú skúsenosť, že keď zbila dcéru a jej súčasný druh jej povedal, že pôjde na kuratelu a oznámi ju, tak tomuto povedala, že keď sa opováži ísť na kuratelu a oznámiť ju, tak ona ho oznámi tak isto ako obžalovaného. A že budú jej veriť, lebo podarilo sa jej aj B. dostať do väzby. Keď vypovedala v prípravnom konaní, vtedy už neboli v priateľskom vzťahu, ale tieto okolnosti o poškodenej nehovorila („na polícii sa ju na to nepýtali“). Svedkyňa vzápätí uviedla: „Opravujem sa v tom, že vtedy keď som vypovedala som s L. bola ešte za dobre, dokonca v ten večer som ju aj navštívila“ s vysvetlením, že sa pomýlila. Vtedy keď sa ešte spolu kamarátili, zvykla sa poškodená sťažovať na obžalovaného tak, že má veľké ústa a stále rozpráva, stále sa s ňou háda, ale nikdy nehovorila prečo. Až na otázku uviedla, že obžalovaný sa poškodenej aj vyhrážal - poškodená hovorila, že B. jej vždy hovoril, že keď ho opustí, tak ju zabije. Nemala však pocit, že by sa obžalovaného bála. Bezprostredne po skutku sa s ňou nestretla. Ešte pred skutkom videla ma poškodenej modrinu na ramene, o ktorej jej poškodená povedala, že ju obžalovaný udrel päšťou. V prípravnom konaní 18. júna 2012 vypovedala v podstate zhodne okrem toho, že v tom čase neuvádzal, že by mala s poškodenou negatívne skúsenosti o tom, že by jej poškodená klamala a že by ich priateľstvo kvôli tomu skončilo.

Svedkyňa Y. R. na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď o tom, čo vie o prejednávanej veci začala vyjadrením, že nesúhlasí s tvrdením, že by obžalovaný niekedy ublížil svojej dcére. Bola kamarátkou rodiny poškodenej aj obžalovaného. Niekoľkokrát dávala pozor na ich dcéru, keď obžalovaný bol v práci a poškodená nebola doma. Konkrétne k udalosti z 27. januára 2012 sa nevedela vyjadriť, ale vie o prípadoch keď poškodená povedala aj jej, že dá zatvoriť svojho druhu. Nikdy nevidela, že by obžalovaný fyzicky napadol svoju družku, ale viackrát bola svedkom, keď poškodená provokovala obžalovaného s

tým, že keď ju udrie, ona pôjde na políciu a oznámi ho. Bol aj taký prípad, že obžalovaného kopla alebo udrela, a povedala, aby jej vrátil úder a pôjde na políciu. Poškodená podľa nej na obžalovaného žiarlila. Od poškodenej vie o jednej, dvoch fackách, ktoré dostala od obžalovaného, podľa jej názoru si to aj zaslúžila. Nemá vedomosť o tom, že by sa obžalovaný poškodenej mal vyhrážať.

Svedkyňa K. N. sa k udalosti z 27. januára 2012 nevedela vyjadriť. Vie len toľko, že L. tvrdila, že ju zbil, a oznámila ho na polícii. Nevidela, že by obžalovaný poškodenú niekedy zbil, viackrát to bolo práve opačne, že obžalovaný prišiel domov a ona ho privítala fackami a bitím. Nehovorila jej o tom, že by sa jej obžalovaný nejakým spôsobom vyhrážal. Poškodenú hodnotila ako agresívnu s poukazom na jej negatívne správanie k dcére - udrela ju a hovorievala jej, aby zdochla. Nebola svedkom fyzického násillia obžalovaného voči poškodenej. Do telefónu jej raz poškodená uviedla, že keď ju obžalovaný opustí, bude pracovať na tom, aby sa dostal do väzenia.

Svedok R. R. (brat obžalovaného) sa k udalosti z 27. januára 2012 nevedel vyjadriť. Od obžalovaného vie, že keď prišiel domov, družka ho privítala fackou, vrátil sa k nemu do obchodu a povedal, že to psychicky doma nevydrží. Poškodená ho provokovala. Od začiatku keď sa odsťahovali do L. (v septembri 2011) poškodená vždy prisahala na to, že ho (obžalovaného) dá zatvoriť. Poškodená mala milencov aj v čase keď žila spolu s obžalovaným. Na poškodenej nevidel nikdy žiadne zranenie.

Svedok F. L. k skutku uviedol, že o udalosti z 27. januára 2012 vie len toľko čo mu povedala poškodená. Asi na druhý deň sa s poškodenou stretol, povedala mu, že obžalovaný ju chytil pod krk, spýtal sa jej ako silno, chcela mu ukázať krk, ale nič tam nemala. Pozná ju 4 alebo 5 rokov, ale zistil, že polovica toho čo hovorí nie je pravda, takže ju berie s rezervou. Poškodená sa často sťažovala, že obžalovaný je k nej agresívny, a že chcel vyhodit' malú z okna. L. má väčšie ústa než by mala mať, každého vyprovokuje.

Svedkyňa Y. (matka poškodenej) uviedla, že o udalosti z 27. januára 2012 vie len toľko čo jej povedala dcéra, a síce, že ju obžalovaný zbil a bol pod vplyvom alkoholu. Malo sa to stať v schodišti keď vystupovali z výťahu. Čo k tomu prechádzalo o tom nevie nič. O jej vzťahu s obžalovaným jej poškodená uviedla, že obžalovaný trochu viac pije, a keď je opitý, je hrubý. Raz, už nevie kedy videla na poškodenej nejaký fialový fľak na ruke, poškodená jej povedala, že ju obžalovaný zbil. Nevie o tom, že by jej dcéra niekedy v minulosti navštevovala psychológa (keď mala 16 rokov chodila len na nejaké pohovory) alebo psychiatra ani, že by mala nejaké samovražedné pokusy.

Svedkyňa Y. E. (sestra poškodenej) k inkriminovanému skutku uviedla čo vie z počutia od poškodenej. Táto je povedala, že obžalovaný prišiel domov opitý, zbil ju a dcéru chcel vyhodit' z okna. Udel ju päšťou. O vzťahu s obžalovaným jej poškodená uviedla, že pije a že ju podvádza. O tom, že by ju mal obžalovaný zbit' hovorila len vo vzťahu k udalosti z 27. januára 2012. Povedala, že už to ďalej nevydrží, že by chcela ukončiť vzťah s obžalovaným. Nehovorila jej, že by chcela na obžalovaného podať trestné oznámenie alebo ho dostať do väzenia.

Zo znaleckého psychiatrického posudku vo vzťahu k poškodenej vyplýva, že poškodená netrpí ani v inkriminovanom čase netrpela žiadnou duševnou poruchou v zmysle psychózy. Je schopná vnímať a reprodukovať prežitú udalosti. Jej vierohodnosť je znížená pre prítomnosť histriónskych rysov. V prípade užívania psychofarmák jej vierohodnosť môže byť ešte viac znížená. V čase vyšetrenia však žiadne známky poliekového útlmu neboli prítomné. Jej výpoveď nie je možné považovať za plne vierohodnú. Histriónska porucha osobnosti u nej prítomná sa vyznačuje sebadramatizáciou, teatrálnosťou, prehnanými prejavmi emócií.

Zo znaleckého psychiatrického posudku vo vzťahu k obžalovanému vyplýva, že, vychádzajúc z výsledkov dychovej skúšky u obžalovaného, alkohol v krvi v čase skutku u neho dosahoval 2,55 promile, čo je na hranici stredne ťažkej až ťažkej ebriety. Množstvo požitého alkoholu obžalovaným, ktorý podľa jeho vyjadrenia konzumoval až po skutku, nemohlo viesť k nameranej hodnote 1,71 promile v čase 22.50 hod. v daný deň. V čase skutku obžalovaný trpel duševnou chorobou, a to závislosťou od alkoholu. Vzhľadom na zistené ovplyvnenie alkoholom bola v čase skutku jeho ovládacia schopnosť znížená asi na polovicu, rozpoznávacie schopnosti boli zachované. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť môže byť potenciálne nebezpečný pri nedodržiavaní abstinencie od alkoholu. Obžalovanému znalci odporučili nariadiť ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme.

Z listinných dôkazov je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že žalovaný skutok mal obžalovaný spáchať v čase skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Komárno z 19. decembra 2011, č.k. 2T/103/2011-99, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. skutkovo pre dva čiastkové útoky z 29. augusta a 19. septembra 2011, ktorých sa mal dopustiť voči rovnakej poškodenej L. M., za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov s určením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a určením skúšobnej doby 3 (tri) roky a povinnosti ospravedlniť sa poškodenej.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodenej podala pre inkriminovaný čin na obžalovaného trestné oznámenie bezprostredne po jeho spáchaní 27. januára 2012 o 20.50 hod.

Dychovou skúškou bol u obžalovaného zistený v daný deň o 22.50 hod. alkohol v dychu v hodnote 0,82 mg/l (čomu zodpovedá 1,71 promile).

Z lekárskej chirurgickej správy z 28. januára 2012 vyplýva, že u poškodenej bolo zistené zranenie - pomliaždenie nad ľavým obočím s diskrétnym opuchom bez hematómu, čo je ľahké zranenie, bez trvalých následkov, vyžadujúce jednorazové lekárske ošetrenie.

Z potvrdenia OR PZ Komárno vyplýva, že 13. marca 2012 bol obžalovaný podľa § 27a ods. 1 zákona o Policajnom zbore vykázaný na 48 hodín zo spoločného obydľia obyvajúceho s poškodenu.

Vo vzťahu k osobným pomerom obžalovaného - najmä zo správ zamestnávateľa, obce, Ústavu na výkon väzby Nitra v čase väzby a obvodného úradu - nevyplývajú žiadne negatívne poznatky o správaní sa obžalovaného, ani v zmysle prípadného skoršieho postihnutia za priestupok.

V odpise registra trestov má jeden záznam, ktorým je už vyššie uvedené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Komárno z 19. decembra 2011, č.k. 2T/103/2011-99.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalovaný skutok sa stal, avšak nie z hľadiska všetkých znakov uvedených v skutkovej vete obžaloby.

V konaní neboli zistení iní svedkovia inkriminovanej udalosti okrem obžalovaného a poškodenej. Ak podľa ich tvrdení v bytovom dome určité časti konfliktu mohli vnímať aj iné osoby, podľa vyjadrenia poškodenej pán, u ktorého poškodenej zvonila a žiadal ho o pomoc, podľa vyjadrenia obžalovaného susedka, ktorá videla incident pred bytom aktérov konfliktu, títo svedkovia neboli stotožnení.

Súd obhajobným tvrdeniam obžalovaného, že celý skutok, pre ktorý poškodenej podala trestné oznámenie, si táto vymyslela, neuveril. V podstatných okolnostiach počas trestného konania poškodenej zotrvala na tvrdení o agresívnom správaní sa obžalovaného voči nej spojeného aj s fyzickým násilím, ktoré sa odohralo vo výťahu. Skutočnosť, že k takémuto násiliu došlo svedčí aj u nej zistené zranenie - pomliaždenie nad ľavým obočím, pričom poškodenej podala trestné oznámenie bezprostredne po skutku, po opustení spoločnej domácnosti. Pochybnosti z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní vznikli a niektorých okolnostiach a motíve obžalovaného k fyzickému napadnutiu poškodenej. Bolo preukázané, že celý vzťah bol minimálne od augusta 2011 medzi oboma aktérmi incidentu konfliktný, čomu prispelo jednak časté požívanie alkoholu obžalovaným a vzájomná nedôvera, žiarlivosť z oboch strán. Skutočnosť, že obžalovaný v čase činu bol značne pod vplyvom alkoholu bola preukázaná jednak dychovými skúškami u neho vykonanými v ten istý deň s odstupom niekoľkých hodín po incidente, a v nadväznosti na to aj znaleckým dokazovaním, ktoré vyvrátili obhajobné tvrdenie obžalovaného, že pod vplyvom alkoholu nebol, pričom jeho požitie pripusti až po incidente, a aj to len v nepatrnom množstve, čomu však nezodpovedá hodnota 1,71 promile alkoholu v krvi v čase 22.50 hod., keď incident sa mal podľa oboch jeho aktérov udiať v čase okolo 16.15 hod. toho istého dňa. Poškodenej o tejto udalosti po skutku hovorila aj iným osobám prinajmenšom v hrubých črtách (že ju obžalovaný zbil, a že to bolo v ich bytovom dome, resp. pri výťahu), ako svojej sestre, matke a kamarátke Q. R.. Skutočnosť, že už v minulosti sa k poškodenej obžalovaný správal obdobným spôsobom bolo preukázané aj jeho skorším odsúdením z decembra 2011 - v tomto konaní uzavrel dohodu o vine treste - teda priznal sa k dvom čiastkovým útokom právne posúdeným ako pokračovací zločin vydierania, a to práve voči poškodenej. Jeho tendencia k agresii ďalej vyplýva aj zo skutočnosti, že po skutku 13. marca 2012 bol policajným orgánom vykázaný zo spoločného obydľia. Z týchto dôvodov súd neuveril

ani obhajobným tvrdeniam obžalovaného, že poškodená ho tzv. chcela dostať do väzenia a preto si celý jeho útok na svoju osobu vymyslela. Ak viacerý svedkovia, u ktorých však bol preukázaný bližší pozitívny vzťah k obžalovanému uvádzali, že sa pred nimi mala poškodená v tomto smere vyjadriť, jednak neboli svedkami posudzovaného incidentu a ich výpovede vo vzájomnom kontexte (často mimo rámec posudzovanej udalosti poukazujúc na negatívne osobnostné vlastnosti poškodenej, nestarostlivosť o dcéru, domácnosť a pod. často uvádzané spontánne bez toho, aby boli na to dotazované) súd hodnotil ako jednak vo vzťahu k prejednávánemu skutku z toho hľadiska, či sa stal alebo nestal, irelevantné, ale najmä ako tendenčné v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti v prejednávanej trestnej veci snahou vyvolať predstavu o poškodenej ako osobe nemorálnej a tým celkom nehodnovernej.

Výpoveďami obžalovaného aj poškodenej bolo preukázané, že dôvodom konfliktu bola hádka po príchode obžalovaného do bytu ohľadne navareného jedla, ako aj žiarlivosti spojenej s kontrolovaním mobilného telefónu poškodenej obžalovaným. Poškodená na hlavnom pojednávaní síce vedela zopakovať podstatu vykonaného násillie na jej osobe vo výťahu, avšak už spontánne neuvádzala, že by sa jej obžalovaný aj vyhrážal smrťou v prípade, že by toto jeho konanie oznámil na polícii. Až na otázky však pripustila, že sa jej vyhrážal, pričom v tejto okolnosti ako aj vo vzťahu k iným okolnostiam rozdiely v jej výpovedi oproti prípravnému konaniu nevedela vysvetliť inak ako poukazom na odstup času, ktorý od incidentu uplynul, ktorý však nebol až taký dlhý od spáchania skutku (januára 2012). Vierohodnosť jej výpovede vo všetkých jej aspektoch je znížená viacerými rozpormi o priebehu skutku, napr. ohľadne hľadania a nájdenia telefónu, neistotou o priebehu fyzického útoku - útok päšťou alebo držanie hlavy dlaňou, pôvodne neuvádzaná okolnosť o hľadaní pomoci u suseda po opustení bytu, resp. či ju obžalovaný zamkol v byte alebo nie), ale aj jej znalecky zistenými osobnostnými vlastnosťami - histriónskymi rysmi osobnosti, ktoré v sebe obsahujú predispozíciu preháňať opis prežitých udalostí. Z týchto dôvodov súd nepovažoval za bez dôvodných pochybností preukázané, že by došlo zo strany obžalovaného k násilliu alebo hrozne násillia voči poškodenej v príčinnej súvislosti s tým, aby ju tak nútil niečo opomenúť, v danom prípade neoznámiť jeho agresívne konanie na polícii, nepodať trestné oznámenie).aj k vyhrážkam zo strany obžalovaného voči poškodenej, ale „len“ k fyzickému násilliu a vyhrážkam smrťou vyvolaným a motivovaným predchádzajúcou žiarlivostnou hádkou v spojení s alkoholovým opojením.

Spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami pri hodnotení vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že skutok sa stal spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, ktorým obžalovaný naplnil znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zák., nakoľko inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, ktorou je jeho družka, a teda blízka osoba.

Oproti obžalobe tak nemal preukázané, že by došlo k spáchaniu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., nakoľko nebol preukázaný znak uvedeného trestného činu, ktorým je nútenie iné násillím alebo hrozbou násillia, aby niečo konal a opomenul. Dokazovaním zistené skutočnosti súd premietol aj v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku oproti obžalobe upravenej v súlade s výsledkami dokazovania.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov upravenej v § 34 Tr. zák., pričom s ohľadom na okolnosti prípadu aj osobu obžalovaného mal za to, že je nevyhnutné u neho pôsobiť z hľadiska druhu trestu trestom odňatia slobody, osobitne zohľadňujúc skutočnosť, že súdeného trestného činu sa dopustil v krátkom čase (27. januára 2012) po tom, čo bol za trestný čin obdobného charakteru 19. decembra 2011 právoplatne odsúdený. Nakoľko sa činu dopustil v skúšobnej dobe skoršieho odsúdenia súd mu ukladal obligatórne (§ 49 ods. 2 Tr. zák.) trest nepodmienečný. Pri určovaní výmery trestu vychádzal z trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 360 ods. 2 Tr. zák. (6 mesiacov až 3 roky) upravenej v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu s ohľadom na nezistenie žiadnej poľahčujúcej okolnosti a naopak zistenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený), teda do úvahy tak prihádzalo ukladanie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe 1 rok a 4 mesiace až 3 roky. V takto určenej trestnej sadzbe súd považoval za primerané uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov zohľadňujúc závažnosť súdeného činu, okolnosti prípadu aj osobné pomery obžalovaného, osobitne jeho recidívu násillie trestnej činnosti v krátkom čase po skoršom odsúdení, navyše v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ vôbec nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Nakoľko znaleckým psychiatrickým posudkom bola diagnostikovaná závislosť obžalovaného na alkohole a súčasne konštatovaná potenciálna možnosť, že na slobode môže byť pri ďalšom požívaní alkoholu pre spoločnosť nebezpečný, a obžalovaný spáchal čin násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na jeho osobu možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať a súčasne spáchal čin pod vplyvom návykovej látky (alkoholu) a v súvislosti s jej užívaním, v súlade s návrhom znalcov psychiatrov súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. Hoci znalci v posudku navrhli uloženie ochranného liečenia vo forme ambulantnej, s ohľadom na to, že súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, mal za to, že účel ochranného liečenia bude lepšie zabezpečený už počas výkonu tohto trestu poukazujúc aj na § 74 ods. 1 veta prvá Tr. zák., podľa ktorého ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na tunajšom súde, pričom o odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.